

Beijers, Johan Albertus Hoogleraar in de Bijzondere Ziektekunde en Geneesleer van niet-parasitaire en niet-infectieuze Dierziekten, de Gerechtelijke Veeartsenijkunde, de Geschiedenis der Veeartsenijkunde, Kliniek en Buitenpraktijk

(19 september 1885 te Lochem - 24 april 1971 te Doorn)

Gehuwd met Dina Olthoff in 1910. Uit dit huwelijk werd in 1912 een dochter geboren en in 1916 een zoon die ook dierenarts is geworden.

Opleiding:

Lagere School te Lochem en H.B.S.te Zutphen, 1898-1904. Veeartsdiploma te Utrecht in 1910. Promotie cum laude aan de Veeartsenijkundige Hoogeschool te Utrecht in 1923 op het onderwerp Urobilinurie en icterus bij onze plantenetende huisdieren.

Loopbaan

Na een assistentschap bij de Stationaire Kliniek en Polikliniek voor Grote en Kleine Huisdieren en Verloskunde (1909-1910) vestigde hij zich als veearts te Raalte. Na twee jaar werd hij door prof. Wester gevraagd naar Utrecht terug te keren als conservator bij de Kliniek voor Inwendige Ziekten. Daarnast practizeerde hij, tot 1918, in een eigen praktijk te Oudenrijn. In het laatstgenoemde jaar werd hij benoemd tot lector in de Klinische Onderzoekmethoden voor Inwendige Ziekten van de Grote Huisdieren, eerst aan de Veeartsenijkundige Hoogeschool en na 1925 aan de Veeartsenijkundige Faculteit. Van 1939 tot 1958 was hij hoogleraar in de Bijzondere Ziektekunde en Geneesleer van de niet-parasitaire en niet-infectieuze dierziekten, de Gerechtelijke Veeartsenijkunde, de Geschiedenis der Veeartsenijkunde, de Kliniek en de Buitenpraktijk.

Verdiensten

Gedurende meer dan 40 jaar is Beijers betrokken geweest bij de opleiding van studenten. Hij was een goed docent met een ijzersterk geheugen. Zijn optreden was begripvol en integer. Hij had oog voor de problemen van studenten en dierenartsen die hij met raad en daad ter zijde stond. Hij was vraagbak voor dierenartsen bij praktijkproblemen, waarover hij in honderden brieven zijn visie gaf.

Vermoedelijk als eerste in West-Europa introduceerde hij systematisch haematologisch en klinisch-chemisch onderzoek bij de diagnostiek van dierziekten.

Hij was als promotor betrokken bij twee dissertaties: van N. Hesse, De werking van enkele narcotica en analeptica bij honden en katten en van J. Tesink, Fluorvergiftiging bij runderen en haar beïnvloeding door het toedienen van aluminiumsulfaat.

Hij was medeoprichter van de Diergeneeskundige Kring in 1917 die tot doel had post-universitair onderwijs te verzorgen, hoofdbestuur lid van de Nederlandse Vereniging tot bescherming van Dieren (1935-1969), lid van de redactie van het Tijdschrift voor Diergeneeskunde van 1938-1943 en lid van de Gezondheidscommissie voor Dieren van de Stichting van de Landbouw 1947-1953.

Onderscheidingen

Erelid Veterinaire Studentencorps Absyrtus (1918); Erelid Koninklijke Nederlandse Maatschappij voor Diergeneeskunde (1962); Erelid Ned. Vereniging tot Bescherming van Dieren (1969).

Publicaties

Meer dan 70 artikelen zijn van zijn hand verschenen, meestal in het Tijdschrift voor Diergeneeskunde. Daarnaast publiceerde hij vaak in het Nederlands Melk en Zuiveltijdschrift, de Keurstamboeker, Wetenschap en Praktijk en het Maandblad van de Ned. Vereniging tot Bescherming van Dieren.

Naast aandoeningen als tympanie, mastitis en longontstekingen hebben onderwerpen als tuberculose, tuberculosebestrijding en vergiftigingen hem naar de pen doen grijpen. Ook over zoönosen heeft hij gepubliceerd, o.a. in de Volkuniversiteitsbibliotheek Het verband tusschen de ziekten van den mensch en die van onze huisdieren (Haarlem, 1931). Na zijn emeritaat schreef hij over dierenbescherming en over historische onderwerpen.

Hij heeft meegewerkt aan het tot stand komen van de Eerste Nederlandse Systematisch Ingerichte Encyclopedie (E.N.S.I.E.). In het boek Orgaanziekten bij Grote Huisdieren van J.J. Wester, verschenen in 1935, heeft hij het laatste hoofdstuk over haematologie en klinisch-chemisch onderzoek verzorgd.

Biografie

H. ter Borg. 'In Memoriam Professor Dr. J.A. Beijers'. Tijdschrift voor Diergeneeskunde, 96, 985-990, 1971;

G.H.B. Teunissen. 'In Memoriam Professor Dr. J.A. Beijers'. Jaarboek Rijksuniversiteit Utrecht 1970-1971. p. 28-30;

G. Wagenaar. 'De Kliniek voor Inwendige Ziekten'. In: Van Gildestein naar Uithof. Deel 2. Utrecht, 1981. p. 361-369;

Herinneringen van de oud-hoogleraren Beijers, Ten Thije en Seekles. Utrecht, 1999. p. 9-32;

Met dank aan mevrouw R. Beijers (kleindochter) uit Heemstede en mevrouw J.E. Endert (achterkleindochter) uit Doorn.

(J. Akkermans)